

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL ERA LEADERSHIP OF SCHOOL
ADMINISTRATORS AND CORE COMPETENCY OF TEACHERS
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE BANGKOK 1

มนัสพงษ์ เก่งฉลาด¹, ผศ.ดร.สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี²

Manaspong Kengchalard¹, Somsak Aeamkongsee²

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา การบริหารการศึกษา
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา (กรุงเทพฯ)

²อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขา การบริหารการศึกษา
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา (กรุงเทพฯ)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power เวอร์ชัน 3.1 ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย ตามสัดส่วนให้ครบตามจำนวน คือข้าราชการครู ปีการศึกษา 2565 จำนวน 138 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .980 และมีค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ .969 ค่าความเชื่อมั่นของสมรรถนะหลักของครู เท่ากับ .958 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล 2) สมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 สมรรถนะ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ สมรรถนะการทำงานเป็นทีม สมรรถนะการบริการที่ดี และสมรรถนะการพัฒนาตนเอง 3) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง และระดับค่อนข้างสูงกับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

เขต 1 ตามลำดับ คือ สมรรถนะด้านการบริการที่ดี ($r=.849$) สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง ($r=.730$) และ สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม ($r=.683$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา, สมรรถนะหลักของครู

Abstract

The purposes of this research were for 1) to study leadership in the digital era of school administrators, under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. 2) to study the core competencies of teachers under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. 3) to study the relationship between the digital leadership of school administrators and teachers' core competencies, under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. The sample size was determined by using the G*Power version 3.1 program by getting a sample group from simple random sampling according to the proportion of 138 government school teachers in academic year 2022. The tool used to collect data was a questionnaire. The reliability value of the whole questionnaire was .980 and the reliability value of the executive digital leadership was .969 The reliability value of teachers' core competency equals to .958 The strategic used in data analysis were percentage, mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and Pearson's Product Moment Correlation.

The results of the research found that 1) Digital leadership of the school administrators was at the high level in the overall such as in the aspect of being a fluent digital user, creating a learning culture in the digital world, creativity and having a technology vision in digital era 2) teachers' core competencies under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1 results were at a high level in three competencies by ordering the average from the highest to the lowest. Namely: teamwork performance, good service performance and self-development performance 3) the digital leadership of the school administrators had relatively high and quite high positive correlation with teachers' core competencies under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. Were good service performance ($r=.849$), self-development competencies ($r=.730$) and teamwork performance ($r=.683$) had a statistically significant at the .01 level.

Keywords: The Relationship, Digital Leadership Of School Administrators, Core Competencies Of Teachers

บทคัดย่อ

พลวัตในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกิดเป็นวิทยาการสมัยใหม่ทำให้มนุษย์ต้องพัฒนาความสามารถและเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการคมนาคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการแพทย์ ด้านระบบเครือข่ายการติดต่อสื่อสาร หรือแม้กระทั่งการศึกษาที่ต้องมีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และเกิดทักษะ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล สามารถนำไปต่อยอดด้านการศึกษาที่สูงขึ้นและการประกอบอาชีพในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติที่เน้นการพัฒนาพลเมืองในประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาเยาวชนให้มีสมรรถนะที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันทางอาชีพ เพื่อให้ประชากร

ในประเทศมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาให้ประสบความสำเร็จจะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจ จึงควรเร่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ดังนั้นระบบการศึกษาต้องเริ่มเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เข้ากับยุคดิจิทัล อันเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลของเศรษฐกิจเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก กอปรกับสื่อดิจิทัลที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปและขับเคลื่อนการศึกษาให้มีความทันสมัย ก้าวหน้าด้วยวิทยาการที่ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนความรู้ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกันอย่างง่ายดวย การค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ทำได้อย่างรวดเร็ว บทบาทของเทคโนโลยีส่งผลให้มีความสำคัญมากขึ้นเพราะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ มีความแม่นยำในการคำนวณได้อย่างรวดเร็ว สามารถทำงานแทนมนุษย์ได้ในงานที่มีความเสี่ยง เพิ่มกำลังการผลิตให้ทันกับความต้องการของผู้บริโภคและสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศให้ดีขึ้น [1]

แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กล่าวไว้ว่า ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบก้าวกระโดด ส่งผลต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม จนเกิดการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) คือการที่ก้าวเข้าสู่ยุคไร้พรมแดน ทุกอย่างถูกเชื่อมต่อและถูกใช้งานผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet of things) เปรียบเสมือนโลกทั้งใบอยู่บนฝ่ามือที่สามารถเชื่อมโยงข่าวสาร การเข้าถึงแหล่งความรู้ได้ง่าย เช่น แอปพลิเคชัน สมาร์ทโฟน การติดต่อสื่อสารไร้สาย ทำให้เกิดเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้กับระบบการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล สร้างโอกาสที่จะเข้าถึงระบบการศึกษาพร้อมทั้งจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ [1]

การบริหารสถานศึกษา เป็นกระบวนการในการปฏิบัติหน้าที่ภายในสถานศึกษา โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติหน้าที่อย่างมีระบบ ซึ่งเป็นผู้มีความสำคัญเนื่องจากมีอำนาจในการมอบหมายงานตามโครงสร้างการปฏิบัติหน้าที่ การอำนวยความสะดวกและการบริหารจัดการภายในสถานศึกษามีจุดมุ่งหมายในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำ จะนำพาสถานศึกษาไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งกล่าวได้ว่าภาวะผู้นำเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากมีผลกระทบต่อบุคคลและทรัพยากรภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ผู้นำที่มีการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จของงานที่มีประสิทธิผล [2]

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในสภาวะการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งสังคมและวัฒนธรรม การเริ่มต้นสู่การมีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลต้องเริ่มจากการปรับกระบวนการทางความคิดของผู้นำในการใช้นวัตกรรมและกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและการบริหารงานด้านวิชาการในการจัดการเรียนการสอน และการเป็นบุคคลที่กล้าเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เทคโนโลยีที่ทันสมัย พัฒนาทักษะการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีให้คล่องแคล่ว สามารถถ่ายทอดความรู้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เห็นความสำคัญ สนับสนุน จัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความพร้อม เพียงพอ รู้จักประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา การทำงานขององค์กร และสนับสนุนสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ความเป็นผู้ประกอบการ ความชำนาญด้านการใช้เทคโนโลยี และการตระหนักถึงสังคม ซึ่งภาวะผู้นำยุคดิจิทัลดังกล่าว สอดคล้องกับพันธกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 คือ พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะด้านภาษา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพระดับนานาชาติ [3]

สมรรถนะเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลในการทำงาน สมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาก็เช่นเดียวกัน เป็นพฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ทัศนคติ และแรงจูงใจของบุคคล ส่งผลต่อความจำเป็นในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่าง

โดดเด่น [4] ซึ่งสมรรถนะหลักของครู ประกอบด้วย 5 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) การทำงานเป็นทีม และ 5) จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู [5]

สมรรถนะหลักของครูมีส่วนสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษา เพราะเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษา การที่ครูได้รับการพัฒนาทักษะ ความรู้ด้านการปฏิบัติงานซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ การฝึกอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ย่อมส่งผลให้เกิดความสำเร็จของงานและเพิ่มขีดความสามารถตามสมรรถนะหลักของครู อีกทั้งผู้บริหารต้องมีการสร้างขวัญกำลังใจ สนับสนุนการทำงาน เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาสมรรถนะหลักในการทำงานและร่วมพัฒนาสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ [6]

ดังนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา หากผู้บริหารแสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล จะสามารถสร้างความเชื่อมั่น สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการเป็นผู้บริหาร เพราะเป็นการแสดงถึงการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ก้าวทันเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ และนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา การจัดหาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาให้เพียงพอต่อการใช้งานของครูในการจัดการเรียนการสอน อันเป็นข้อได้เปรียบทางกลยุทธ์ในการแข่งขันทางการจัดการศึกษาในปัจจุบันและการปฏิบัติหน้าที่ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติหน้าที่ของครูในสถานศึกษา ตัวครูเองจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติของสมรรถนะหลักตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ซึ่งถือเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของบุคคลต่อปฏิบัติงานที่พึงมี เพราะเป็นการแสดงออกถึงสมรรถนะในการทำงานของบุคคล ทั้งความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในงานเฉพาะด้าน การทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี การพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อเพิ่มพูนทักษะความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา สิ่งเหล่านี้ถูกพัฒนา ส่งเสริมจากผู้บริหารสถานศึกษาทั้งในด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เช่น มณีวรรณ เหมือนนาค [7] พบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของครูอยู่ในระดับปานกลาง สุชาสินี สุริยา [8] พบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูอยู่ในระดับปานกลาง และรัชชาติ ล้อพงศ์พานิชย์ [9] พบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลัก 3 ด้าน ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้แก่ สมรรถนะการบริการที่ดี สมรรถนะการพัฒนาตนเอง และสมรรถนะการทำงานเป็นทีม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน รวม 5,045 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม G*Power 3.1 กำหนดขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.3 ซึ่งเป็นค่า gold standard ค่าอัลฟา (α) เท่ากับ 0.05 ค่าเพาเวอร์ ($1-\beta$) เท่ากับ 0.95 ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 138 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนให้ครบตามจำนวน ดังนี้ ซึ่งแบ่งตามขนาดโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 11 คน ขนาดกลาง จำนวน 22 คน ขนาดใหญ่ จำนวน 37 คน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 68 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำคุณกิจทึลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำคุณกิจทึลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วย 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีคุณกิจทึล 2) ด้านการเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล 4) ด้านการคิดสร้างสรรค์ โดยกำหนดค่านำหนักคะแนนแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 27 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วย 1) การบริการที่ดี 2) การพัฒนาตนเอง 3) การทำงานเป็นทีม โดยกำหนดค่านำหนักคะแนนแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 23 ข้อ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำคุณกิจทึลของผู้บริหารสถานศึกษา และสมรรถนะหลักของครู เพื่อวิเคราะห์โครงสร้าง เนื้อหาตามนิยามศัพท์ ตัวแปรที่ศึกษาและกำหนดตัวชี้วัด
2. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดประเด็นคำถามตามตัวชี้วัด โดยให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แล้วหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)
4. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและลงความเห็นข้อคำถามแต่ละข้อ ถึงความสอดคล้องและวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ
5. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเห็นชอบ

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Reliability) โดยวิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa-coefficient) ของครอนบาค พบว่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .980 และมีค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำคุณคิทธิลของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ .969 ค่าความเชื่อมั่นของสมรรถนะหลักของครู เท่ากับ .958 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเห็นชอบและนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำคุณคิทธิลของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์ระดับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำคุณคิทธิลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) [10]

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำคุณคิทธิลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.70 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.30 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.00 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีประสบการณ์การสอน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.30 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.00 น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.00 และปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 8.00 โรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.90 โรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 26.80 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 49.30 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำคุณคิทธิลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเป็นผู้ใช้งานคิทธิลได้อย่างคล่องแคล่ว รองลงมา ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกคิทธิล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีคิทธิล ตามลำดับ

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีคิทธิล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดหลักสูตร อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการตั้งวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสถานศึกษาผ่านสื่อออนไลน์ด้วยแพลตฟอร์มที่หลากหลาย

1.2 ด้านการเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีแก่ครูและบุคลากร รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานในการทำงาน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

1.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความสามารถทางเทคโนโลยีระหว่างกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูมีการฝึกอบรม พัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

1.4 ด้านการคิดสร้างสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์นวัตกรรมในการเรียนการสอนและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดริเริ่ม ค้นหาลองใหม่ ๆ เพื่อเป็นการสร้างโอกาสหรือทางเลือกในการพัฒนาสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้ครูมีการนำเสนอผลงานการออกแบบการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อถ่ายทอดความรู้และต่อยอดความคิดระหว่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ การบริการที่ดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพัฒนาตนเอง

2.1 ด้านการบริการที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เต็มใจให้บริการ ยิ้มแย้มแจ่มใสและเห็นอกเห็นใจในผู้มารับบริการ รองลงมา คือ ช่วยเหลือเพื่อนครูและผู้รับบริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ความช่วยเหลือและให้บริการอย่างเต็มความสามารถ มุ่งมั่นตั้งใจและเต็มใจ รวดเร็วไม่ล่าช้า

2.2 ด้านการพัฒนาตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ศึกษา ค้นคว้าและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงานและวิชาชีพ รองลงมา คือ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนการสอนและนำมาใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเพื่อการพัฒนาตนเอง

2.3 ด้านการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมาย รองลงมา คือ สร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ความร่วมมือในการทำงานด้วยความเต็มใจในการทำงานเป็นทีม

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงและระดับค่อนข้างสูงกับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามลำดับ คือ สมรรถนะด้านการบริการที่ดี ($r=.849$) สมรรถนะ

ด้านการพัฒนาตนเอง ($r=.730$) และสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม ($r=.683$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ด้านการคิดสร้างสรรค์ และด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารต้องมีความสามารถและเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว ปรับเปลี่ยนวิธีการนำเทคโนโลยีมาเป็นตัวช่วยในการสนับสนุน ส่งเสริมให้กับบุคลากรได้เกิดการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย เพิ่มขีดความสามารถได้อย่างหลากหลาย ดังที่ ฅัญฐณิชา พรปฐมชัยกิจ [2] กล่าวถึง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาว่า หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงการมีวิสัยทัศน์ยุคดิจิทัล มีการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การพัฒนาความรู้ ความสามารถอยู่เสมอ อบรม สัมมนา ร่วมโครงการพัฒนาทักษะของผู้บริหาร และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และลลิตา สมใจ [11] กล่าวว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ทักษะ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่นำพาองค์กรและบุคลากรให้สามารถจัดการศึกษา สร้างความตระหนักให้ครูและนักเรียนเห็นประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนและการอยู่รอดในยุคดิจิทัลได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาสินี สุริยา [8] ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ฅัญฐณิชา พรปฐมชัยกิจ [2] ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ฐัญญวดี ล้อพงศ์พานิชย์ [9] ศึกษา ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. สมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ทั้ง 3 สมรรถนะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ ด้านการบริการที่ดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเนื่องมาจากครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างกัน ตลอดจนการจัดตั้งศูนย์วิชาการของแต่ละสถานศึกษา เพื่อประสานความร่วมมือในการทำงาน พัฒนาความรู้ ทักษะทางวิชาการ เพิ่มสมรรถนะในการทำงานและการปฏิบัติหน้าที่ตามบริบทการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นผู้เรียนรู้ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย นาคำ [14] ที่ศึกษาสมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนศรีมหาโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า สมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สายรุ่ง เหล็กแปง [15] ศึกษาสมรรถนะครูปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า สมรรถนะหลักของครูทั้ง

5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ พรวิภา สนวนมะลิ และอดุลย์ วังศรีคุณ [16] ศึกษาสมรรถนะหลักของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า สมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงและค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้านกับสมรรถนะหลักของครู 3 ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างสูงและในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านความสามารถ บังคับบัญชา จูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และใช้ความสามารถด้านดิจิทัลบริหารจัดการงานในองค์กร สนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลอย่างเพียงพอ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน พัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน จัดอบรม สัมมนาด้านเทคโนโลยีและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ อันจะส่งผลให้บุคลากรมีสมรรถนะหลักในการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีวรรณ เหมือนนาค [7] ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของครู ในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และการทำงานเป็นทีมของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของครู ในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 มีความสัมพันธ์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรทางเทคโนโลยีในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ จัดหาสื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษาให้เพียงพอต่อการใช้งานและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนของครู พัฒนาครูและนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและการทำงาน

2. สมรรถนะหลักของครู ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดให้มีการฝึกอบรม พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการทำงาน ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการให้คำปรึกษา แนะนำ นิเทศ และถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อการแสวงหาโอกาสพัฒนาตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาตนเอง ให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของ

สภาพบริบท สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ตลอดจนนำจุดเน้นและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มาพัฒนาการบริหารองค์กรให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารสถานศึกษา
2. ควรศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครู

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- [2]. ฅัญญูณิษา พรพทุฒชัยกิจ. (2560). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*
- [3] Sheninger. (2019). *Digital leadership: Changing paradigms for changing times* Corwin Press. สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://books.google.co.th/books?id=K2uRDwAAQBAJ&lpq=PP1&ots=J-lisAllRb&dq=Digital%20Leadership%20of%20School%20Administrators&lr&hl=th&pg=PP1#v=onepage&q=Digital%20Leadership%20of%20School%20Administrators&f=false>
- [4] สำนักงานข้าราชการพลเรือน. (2561). *การพัฒนาสมรรถนะหลัก (สำหรับข้าราชการใหม่)*. สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2565, เข้าถึงได้จาก http://www.ocsc.go.th/sites/default/files/attachment/page/aptitude_development.pdf
- [5] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง)*. สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2565, เข้าถึงได้จาก <http://www.tw-tutor.com/downloads/competency.pdf>
- [6] พระมหาสวัสดิ์ เตชะนันท์. (2561). *สภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย. การศึกษามหาบัณฑิต. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา*
- [7] มณีวรรณ เหมือนนาถ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของครู ในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตปทุมเบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*. 38(2565): 61-70. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://jeal.snru.ac.th/ArticleView?ArticleID=1046>
- [8] สุธาสินี สุริยา. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*
- [9] ธัญชาติ ล้อพงศ์พานิชย์. (2565). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 7(2): 579-529. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2565, เข้าถึงได้จาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/257954>
- [10] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- [11] ลลิตา สมใจ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1. การศึกษามหาบัณฑิต. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา
- [12] สุภาพรณ ณะยะธง. (2562). การศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. การศึกษามหาบัณฑิต. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา
- [13] ธวัชชัย แสนดวง. (2565). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดชลบุรี. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- [14] วินัย นาคำ. (2560). สมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนศรีมหาโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. การศึกษามหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา
- [15] สายรุ่ง เหล็กแปง. (2561). การศึกษาสมรรถนะครูปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4. การศึกษามหาบัณฑิต. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา
- [16] พรวิภา สวนมะลิ และอดุลย์ วัชรศิคุณ. (2564). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 7(4): 98-110. สืบค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/252970>